

ଯଯାତିଙ୍କୁ ଅକାଳ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ

ଦୈତ୍ୟରାଜ ବୃଷପରୀଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ ଶର୍ମିଷ୍ଠା ଓ ଦେବଯାନୀ ଥିଲେ ଦୈତ୍ୟଗୁରୁ ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କନ୍ୟା । ବୃଷପରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପିତା ଉନ୍ମୁଥୁବା କାରଣରୁ ଦେବଯାନୀ ଓ ଶର୍ମିଷ୍ଠାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ଦୁର୍ଦ୍ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗତା ଯେ ସାମାନ୍ୟ ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଶତ୍ରୁତାରେ ପରିଣତ ହେବ ତାହା ଦେବଯାନୀ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସୁଖ ଭାବି ନଥିଲେ । ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ବାନ୍ଧବା ଶର୍ମିଷ୍ଠା ନିଜ ବଡ଼ପଣ କାହିଁର କରିବାକୁ ଯାଇ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଶାନ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଦେବଯାନୀଙ୍କୁ ଏକ ମାମୁଲି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ । ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଅଜାଣତରେ ଶର୍ମିଷ୍ଠାଙ୍କ ଶାଢ଼ି ପରିଧାନ କରିଦେଇଥିଲେ ଦେବଯାନୀ । ଏଥିରେ ଭୟଙ୍କର ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ଶର୍ମିଷ୍ଠା, ନିଷ୍ଠୁରତାର ଚରମସୀମାକୁ ଯାଇ ଏକ କୁଅ ମଧ୍ୟରେ ଦେବଯାନୀଙ୍କୁ ପକାଇ ଦେଇ ଘରକୁ ଚାଲିଆସିଥିଲେ । ବିଧିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର । ଏହି ସମୟରେ ମୁଗ୍ଧା ଉଦ୍‌ବେଗରେ ଆସିଥିବା ନନ୍ଦୁଷ ରାଜାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯଯାତି ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ କୁପ ମଧ୍ୟରେ ଦେବଯାନୀଙ୍କୁ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବେଗ କରିଥିଲେ । ଦେବଯାନୀ ଏହି ଅପ୍ରୀତିକର ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ପିତା ଦୈତ୍ୟଗୁରୁ ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ଦୈତ୍ୟଗୁରୁ ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ବୃଷପରୀଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ କଠୋର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ କନ୍ୟାର ସୁରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ । ତାଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲିଯିବା ନିମନ୍ତେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇଥିଲେ । ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଏଭଳି କଠୋର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ବିଚଳିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ବୃଷପରୀ । ଅନେକ ଅନୁନୟ ବିନୟ କରିଥିଲେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ । ଶେଷରେ ଦୈତ୍ୟଗୁରୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ; ହେଲେ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା ଦେବଯାନୀଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରାଇବା । ଦେବଯାନୀ ସର୍ତ୍ତ ରଖିଥିଲେ

ଅତି କଠୋର । ସାମାନ୍ୟ ଶାଢ଼ି ବଦଳ ଘଟଣାରେ ଏଭଳି ଅବିମୁଖ୍ୟକାରୀ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନଥିଲେ ଦେବଯାନୀ । ଶର୍ମିଷ୍ଠାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯଦି ସେ ମୋର ଦାସୀ ହୋଇ ରହିବେ ମୁଁ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ କ୍ଷମା ଦେଇପାରିବି । ଏହାକୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ ବୃଷପରୀ । ଏବେ ଦେବଯାନୀ ବିବାହ କରିଥିଲେ ଯଯାତିଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ସହ ଦାସୀ ଭାବରେ ନଅରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଶର୍ମିଷ୍ଠା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯଯାତି ଶର୍ମିଷ୍ଠାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୋଇ ଗୋପନରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଶର୍ମିଷ୍ଠାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ତିନିପୁଅ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ବିତ୍ତହୀନର ବିଷୟ ଥିଲା- ଗୋପନ ବିବାହ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେବଯାନୀ ଜାଣିପାରି ପିତା ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଯଯାତିଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ ଦୈତ୍ୟଗୁରୁ ଯଯାତି ଯୋଗୁଁ ଯଯାତି ଅକାଳ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆମ ମାଲିକାନାରେ ପୂରାଜଗତ

ପୂରା ଜଗତ ଆମ ମାଲିକାନାର ଅଟେ । ଆମେ ‘ନିଜେ’ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମାଲିକ । ତଥାପି ଆମକୁ ଦୃଷ୍ଟି କାହିଁକି ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ଏହା ଖୋଜି ବାହାର କର ନା ? ଏ ତ ନିଜେ ନିଜର ହିଁ ଭୁଲ୍ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ହୋଇଛେ । ଲୋକମାନେ ଆସି ବାନ୍ଧି ନାହାନ୍ତି । ସେ ଭୁଲ୍ ଶେଷ ହୋଇଯିବ ତେବେ ପୁଣି ମୁକ୍ତ । ଆଉ ବାସ୍ତବରେ ତ ମୁକ୍ତ ହିଁ ଅଛେ, କିନ୍ତୁ ଭୁଲ୍ ଯୋଗୁଁ ବନ୍ଧନ ଭୋଗୁଛେ । ଏ ନିଜେ ହିଁ ନ୍ୟାୟଧାଣ, ନିଜେ ହିଁ ଦୋଷୀ, ଏବଂ ନିଜେ ହିଁ ଓକିଲ, ତେବେ ନ୍ୟାୟ କାହା ପକ୍ଷରେ ଯିବ ? ନିଜ ପକ୍ଷରେ ହିଁ । ପୁଣି ନିଜେ ନିଜ ପସନ୍ଦର ହିଁ ନ୍ୟାୟ କରିବ ନା ! ତେଣୁ ନିଜେ ନିରନ୍ତର ଭୁଲ୍ ହିଁ କରି ଚାଲିଥାଏ । ଏହିପରି ଜୀବ ବନ୍ଧନରେ ଆସେ । ଭିତରର ନ୍ୟାୟଧାଣ କୁହନ୍ତି ଯେ ତୁମର ଭୁଲ୍ ହୋଇଛି । ପୁଣି ଭିତରର ଓକିଲ ଓକିଲାତି କରେ ଯେ, ଏଥିରେ ମୋର କ’ଣ ଦୋଷ ? ଏପରି କରି ନିଜେ ହିଁ ବନ୍ଧନରେ ଆସେ । ନିଜର ଆତ୍ମହତ ହେତୁ କାଣିନେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, କାହା ଦୋଷ ଯୋଗୁଁ ବନ୍ଧନ ଅଛି ? ଯିଏ ଭୋଗୁଛି, ତା’ର ହିଁ ଦୋଷ । ଲୋକଭାଷାରେ ଦେଖିବା ତେବେ ଅନ୍ୟାୟ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଭଗବାନଙ୍କ ରାଷ୍ଟ୍ରର ନ୍ୟାୟ ତ ଏହା ହିଁ କୁହେ ଯେ, ‘ଯିଏ ଭୋଗେ ତା’ର ଭୁଲ୍ ।’ ଏହି ନ୍ୟାୟରେ ତ ବାହାରର ନ୍ୟାୟଧାଣର କାମ ହିଁ ନାହିଁ । ଜଗତର ବାସ୍ତବିକତାର ରହସ୍ୟଜ୍ଞାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହିଁ ନାହିଁ ଆଉ ଯାହାପାଇଁ ଭଗବଦ୍‌ବାକ୍ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେ ଅଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ତ ସମଗ୍ରଙ୍କୁ ଜଣା । ଏ ପକେଟ୍‌ମାର ହେଲା, ସେଥିରେ ଭୁଲ୍ କାହାର ?

ହିନ୍ଦୁ ମହାକାବ୍ୟ ରାମାୟଣ ଅନୁସାରେ, ମନ୍ଦୋଦରୀ ଲଙ୍କାର ରାଜା ରାବଣଙ୍କ ରାଣୀ

ପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ରାମାୟଣ ତାଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର, ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ତାଙ୍କୁ ପଞ୍ଚକନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭାବରେ ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଏ, ଯାହାଙ୍କ ନାମର ଆଦୃତି ପାପ ଦୂର କରେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ମନ୍ଦୋଦରୀ ଅସୁର (ଦାନବ) ଏବଂ ଅପସରା (ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଅପସୁର) ହେମାଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ । ସେ ରାବଣଙ୍କୁ ବିବାହ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାରି ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କରନ୍ତି: ମେଘନାଦ (ଭରତ), ଅହିରାବଣ, ଅତିକାୟ ଏବଂ ଅକ୍ଷୟକୁମାର । ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦୋଷ ସତ୍ତ୍ୱେ, ମନ୍ଦୋଦରୀ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଧାର୍ମିକତାର ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି । ସେ ବାରମ୍ବାର ରାବଣଙ୍କୁ ସାତାଙ୍କୁ ରାମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ବ୍ୟତୀ କାନରେ ପଡ଼ିଯାଏ । ରାମାୟଣରେ ରାବଣଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଇଛି । ରାମାୟଣର ଏକ ସଂସ୍କରଣରେ, ହନୁମାନ ତାଙ୍କୁ କୌଶଳରେ ରାମ ରାବଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଏକ ଯାଦୁକରୀ ତାରର ସ୍ଥାନ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ୍ତି । ରାମାୟଣର ଅନେକ ସଂସ୍କରଣରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ରାବଣର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ବିରାଷ୍ଟଣ - ରାବଣଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ଯିଏ ରାମଙ୍କ ସହ ମିଶିଥାନ୍ତି, ସେ ମନ୍ଦୋଦରୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ଏପରି କରନ୍ତି ।

ଜନ୍ମ ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଜୀବନ:

ରାମାୟଣର ଉତ୍ତରା କାଣ୍ଡରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ମାୟାସୁର ସ୍ୱର୍ଗ (ସ୍ୱର୍ଗ) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଦେବତାମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅପସରା ହେମାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ, ମାୟାବା ଏବଂ ଦୁରୁହି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଝିଅ, ମନ୍ଦୋଦରୀ ଥିଲେ । ପରେ, ହେମା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଫେରିଗଲେ; ମନ୍ଦୋଦରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଗଲେ । ମନ୍ଦୋଦରୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ତେଲୁଗୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉତ୍ତରା ରାମାୟଣରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ମାୟାସୁର ଅପସରା ହେମାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁଅ, ମାୟାବା ଏବଂ

ଲଙ୍ଘେଶଙ୍କ ରାଣୀ

ଦୁରୁହି ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏକ କନ୍ୟା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଦେବତା ଶିବଙ୍କ କୃପା ପାଇବା ପାଇଁ ତପସ୍ୟା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ, ମଧୁରା ନାମକ ଏକ ଅପସରା ଶିବଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ କୈଳାସ ପର୍ବତରେ ପହଞ୍ଚି ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜ୍ଞାପନ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପାର୍ବତୀଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ମଧୁରା ଦେବତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ପାର୍ବତୀ ଫେରି ଆସିବା ପରେ, ସେ ମଧୁରାଙ୍କ ଛାତିରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଶରୀରକୁ ପାର୍ଶ୍ୱରୂପ ଚିହ୍ନ ପାଆନ୍ତି । ଏଥିରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ପାର୍ବତୀ ମଧୁରାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବାର ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏକ କୁଅରେ ବେଶ୍ ଭାବରେ ରହିବାକୁ ପଠାନ୍ତି । ଶିବ ମଧୁରାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରା ମହିଳା ହେବେ ଏବଂ ଜଣେ ମହାନ ବୀର ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବେ । ବାର ବର୍ଷ ପରେ, ମଧୁରା ପୁଣି ଏକ ସୁନ୍ଦରା କନ୍ୟା ହୋଇ କୁଅରୁ ଜୋରରେ ଡାକୁଛନ୍ତି । ପାଖରେ ତପସ୍ୟା କରୁଥିବା ମାୟାସୁର ଏବଂ ହେମା ତାଙ୍କ ଡାକରାକୁ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନିଜ କନ୍ୟା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମନ୍ଦୋଦରୀ ଭାବରେ ପାଳନ କରନ୍ତି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ, ରାକ୍ଷସ-ରାଜା ରାବଣ ଏବଂ ମନ୍ଦୋଦରୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ମେଘନାଦ ମନ୍ଦୋଦରୀଙ୍କ ଶରୀରରେ ନିହିତ ଶିବଙ୍କ ବାଜକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଏ ।

ରାବଣଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ:

ରାବଣ ମାୟାସୁରର ଗରଜ ଆସି ମନ୍ଦୋଦରୀଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି । ମନ୍ଦୋଦରୀ ଏବଂ ରାବଣ ଶୁଦ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ର ବୈଦିକ ରୀତିନୀତି ସହିତ ବିବାହ କରନ୍ତି । ମନ୍ଦୋଦରୀ ରାବଣଙ୍କ ତିନି ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ କରନ୍ତି: ମେଘନାଦ (ଭରତ), ଅତିକାୟ ଏବଂ ଅକ୍ଷୟକୁମାର । ଯୋଧାସୁରରୁ ୯ କିଲୋମିଟର ଉତ୍ତରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ସହର ମାଣ୍ଡୋରକୁ ମନ୍ଦୋଦରୀଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । କିଛି ସ୍ଥାନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାବଣଙ୍କୁ ଜାମାତା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ଏବଂ ଏଠାରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ରାବଣର ଦୋଷ ସତ୍ତ୍ୱେ, ମନ୍ଦୋଦରୀ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିତ । ସେ ରାବଣଙ୍କ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁର୍ବଳତା ବିଷୟରେ ଅବଗତ । ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ମହିଳା, ମନ୍ଦୋଦରୀ ରାବଣଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକତା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ରାବଣ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶକୁ ଅଣନିବନ୍ଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କୁ ନବଗ୍ରହ, ନଅଟି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ବଶ ନକରିବାକୁ ଏବଂ ସୀତା ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଗ୍ରହଣ କରି ରାବଣର ବିପତ୍ତି ସୃଷ୍ଟିକରିବାକୁ ପ୍ରରୋଧିତ ନ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି ।

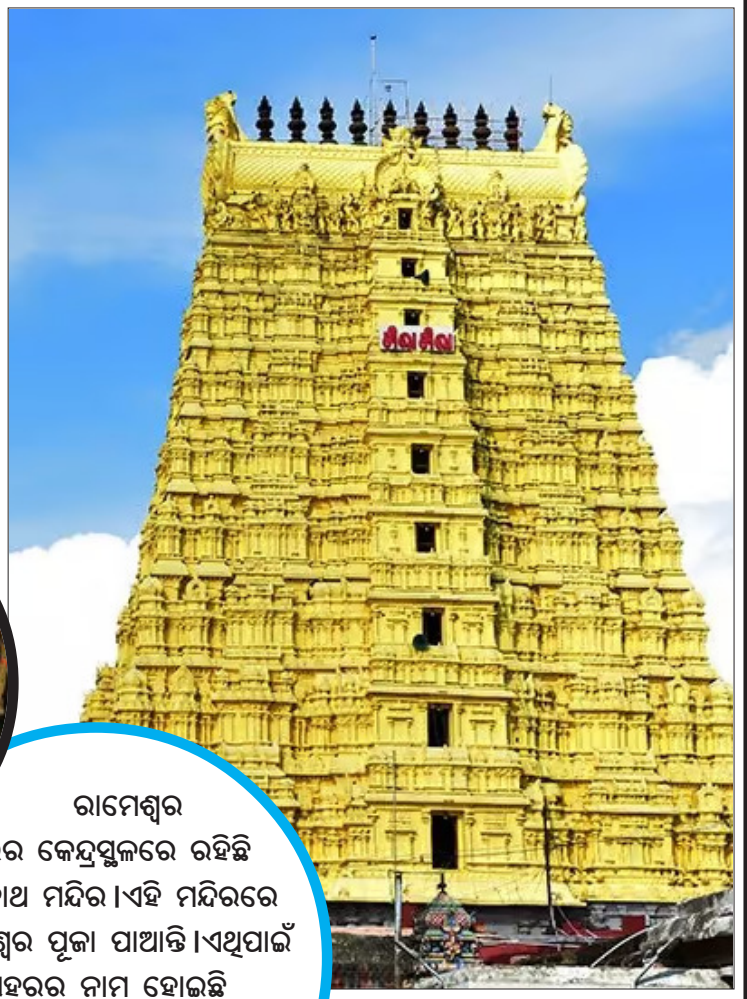
ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ବନାରସ

ଅବସ୍ଥାନ: ତାମିଲନାଡୁର ପାୟନ ଦ୍ୱୀପରେ
ଦେବତା: ଭଗବାନ ଶିବ ଏଠାରେ ରାମନାଥସ୍ୱାମୀ ରୂପରେ ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି
ମହତ୍ତ୍ୱ: ରାମେଶ୍ୱରମ୍ ୧୨ଟି ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ । ରାମାୟଣ ଅନୁସାରେ, ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଲଙ୍କା ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ଶିବଲିଙ୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଶୈବ ଓ ବୈଷ୍ଣବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମିଳନ ସ୍ଥଳ । ବିଶେଷତା: ମନ୍ଦିରରେ ୨୨ଟି ପବିତ୍ର କୁଅ (ତୀର୍ଥ) ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ନାନ କରି ଭଗବାନେ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରନ୍ତି । ଏହି ମନ୍ଦିର ବିଶ୍ୱର ଦୀର୍ଘତମ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ । ଐତିହାସିକ ମହତ୍ତ୍ୱ: ରାମେଶ୍ୱରମ୍ ରାମାୟଣର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ । ନିକଟସ୍ଥ ରାମସେତୁ (ଆଦମ ସେତୁ) ଐତିହାସିକ ଓ ପୌରାଣିକ ମହତ୍ତ୍ୱ ରଖେ ।

ତାମିଲନାଡୁର ରାମନାଥପୁରମ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ପାୟନ ଦ୍ୱୀପାଞ୍ଚଳସ୍ଥିତ ରାମେଶ୍ୱରମ୍ ଏକ ପବିତ୍ର ସହର । ଏହି ସହର ଭାରତର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ତୀର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ତଥା ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଆସୁଛି । ଏଠାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରାମନାଥସ୍ୱାମୀ ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ । ଭାରତର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚାରି ଧାମ ମଧ୍ୟରେ ରାମେଶ୍ୱରମ୍ ସ୍ଥାନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ଏଠାରେ ରହିଛି ଏକ ବୃହଦ୍‌ବାକର ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗ । ରାମେଶ୍ୱରମ୍‌କୁ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ବନାରସ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସହର ନାମ ଅନୁସାରେ ନାମ ହୋଇଛି ରାମେଶ୍ୱରମ୍ ଦ୍ୱୀପ । ଭାରତ ଓ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସମୁଦ୍ର ରହିଛି ତାହା ଉପରେ ସେତୁ ଥିବାରୁ ଏହାର ନାମକରଣ ହୋଇଛି ସେତୁ ସମୁଦ୍ରମ୍ । ରାମେଶ୍ୱରମ୍ ଅକ୍ଷାଂଶରେ ଏବଂ ବାହାରେ ରହିଛି ୬୪୪ଟି ପବିତ୍ର ଜଳାଶୟ । ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ୨୪ଟିର ମହିମା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚାପୁର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହି ସବୁ ଜଳାଶୟର ଜଳର ସ୍ୱାଦ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ । ଏବଂ ଏଠାରେ ଥିବା ଗନ୍ଧମାର୍ଦ୍ଦନ ପର୍ବତ, ସେତୁକରାଇ, ରାମେଶ୍ୱରମ୍ ବେଳାକୁଳି, ପୟନ ରେଳ

ହିନ୍ଦୁ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ଲଙ୍କାର ଦୁଷ୍ଟ ରାକ୍ଷସ,ରାବଣ କବଳରୁ ସୀତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାପାଇଁ ରାମଙ୍କୁ ରାମେଶ୍ୱରମ୍‌ରୁ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା (ଲଙ୍କା) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ସେ ବାନର ସେନାର ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଥିଲେ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସପ୍ତମ ଅବତାର ହେଉଛନ୍ତି ରାମ । ରାମଙ୍କ ଶରୀର ରାମେଶ୍ୱର ଭାବେ ସର୍ବବିଦିତ ହୁଅନ୍ତି ଶିବ ।

ରାମେଶ୍ୱର ସହରର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳରେ ରହିଛି ସ୍ୱାମୀନାଥ ମନ୍ଦିର । ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ରାମେଶ୍ୱର ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ସହରର ନାମ ହୋଇଛି ରାମେଶ୍ୱରମ୍ । ଦ୍ୱୀପର ଶତାବ୍ଦୀରେ ପାଣ୍ଡ୍ୟ ରାଜବଂଶଦ୍ୱାରା ରାମନାଥସ୍ୱାମୀ

ସେ ତ..., ଧନୁଷ୍ଟକୋଟି, ଅଗ୍ନିତୀର୍ଥ, ଏରସ୍ୱାଡ଼ି ପର୍ଯ୍ୟଟନଙ୍କ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ର ହିଁ ପାଳନ୍ତିଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ ପୁରାଣରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ କଳିଯୁଗରେ ଭଗବାନଙ୍କ କୃପା ଭାବ କରିବା ଅନ୍ୟ ତିନି ଯୁଗ ଅପେକ୍ଷା ସରଳ । କାରଣ ଭଗବାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବାର ସବୁଠୁ ସରଳ ଉପାୟ ସଂକୀର୍ତ୍ତନକୁ କରିଯୁଗରେ ଉକ୍ତିର ମାଧ୍ୟମ କରାଯାଇଛି । ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ ସମାଧି, ବ୍ରହ୍ମ, ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ଯୋଗ ବଳରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରାଯାଉଥିଲା । ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଯଜ୍ଞ ଏବଂ ଦ୍ୱୀପର ଯୁଗରେ ବିଧିପୂର୍ବକ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଉଥିଲେ । କଳିଯୁଗରେ କେବଳ ଶରଣଙ୍କ ନାମ ଜପ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ

ଗୁରୁ-ଦକ୍ଷିଣା

ଜଣେ ଯୁବକ ଜ୍ଞାନ-ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ରକ୍ଷିତ ପାଖକୁ ଗଲା । ବହୁତ ଦିନ ଧରି ତାଙ୍କ ସହିତ ରହି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କଲା । ଯେତେବେଳେ ଘରକୁ ଫେରିବାର ବେଳ ହେଲା, ତାଙ୍କୁ ନିଜର ଶୁଭ୍ର ଚକ୍ଷିଣୀ ଦେବା ପାଇଁ ମନ ହେଲା । ଗୁରୁ-ଦକ୍ଷିଣା ରୂପରେ ରକ୍ଷି ଗୋଟିଏ ଏମିତି ଜିନିଷ ମାଗିଲେ ଯାହା ପୂରା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିବ । ଏବେ ଶିଷ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ଜିନିଷ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା । ଶିଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ମାଟି ଆଡ଼କୁ ହାତ ବଢ଼େଇଲା । ସେ ସମୟରେ ମାଟି ଚିହିଁକି ପଡ଼ି କହିଲା, ତୁମେ ମୋତେ ବ୍ୟର୍ଥ ଭାବୁଛ ଧରା ପୃଷ୍ଠରେ ସବୁ ବୈଭବ ମୋ ଗର୍ଭରୁ ହିଁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାଏ । କିଛି ଦୂରରେ ଗୋଟିଏ ପଥର ଥିଲା, ଯେମିତି ସେ ପଥର ଆଡ଼କୁ ହାତ ବଢ଼େଇଲା ପଥର କହିଲା- ତୁମେ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ମୋତେ ବେକାର ଭାବୁଛ ଏହି ଭବନ, ନଦୀ, ନାଳ, ପର୍ବତରେ କ’ଣ ମୁଁ ନାହିଁ ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି

ବ୍ୟର୍ଥ ଭାବୁଛ ବୁଲି ବୁଲି ଶେଷରେ ଅଳିଆ ଗଦା ମିଳିଲା । ପାଖକୁ ଗଲା ବେଳେ ତା’ ମନରେ ଚୁଣା ଭାବ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେ ଅଳିଆ ଗଦା ଦିଗରେ ହାତ ବଢ଼େଇଲା ବେଳକୁ ଅଳିଆ ଗଦା କହିଲା, କ’ଣ ମୋଠୁ ଭଲ ସାର ଏ ଧରା ପୃଷ୍ଠରେ ମିଳିବ ଏଠି ଅନୁ, ଫଳ ସବୁ ଲୁକ୍କାୟିତ ଅଛି, ଆଉ ତୁମେ ମୋତେ ବ୍ୟର୍ଥ ଭାବୁଛ ସେ ଏବେ ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲା ମାଟି, ପଥର, ଅଳିଆ ଗଦା ଯଦି ଏତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ତା’ହେଲେ ବ୍ୟର୍ଥ କ’ଣ ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳକୁ ତା’ ମନରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଗୁମ୍‌ଗୁମ୍‌ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା, ଏ ସୃଷ୍ଟିରେ ସବୁ ପଦାର୍ଥ ନିଜ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ । ବ୍ୟର୍ଥ ଆଉ ତୁଛ ସେଇ ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟର୍ଥ ଆଉ ଛେନୁ କୁଣ୍ଡିଆ ।

ଭଗବାନଙ୍କ କୃପା

ସହଜରେ ମିଳିଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ଶରଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଗଭୀର ଆଗ୍ରା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତରେ କହିଛନ୍ତି... “ଯ ଯଠେତେ ପ୍ରସନ୍ନୋ ନିତ୍ୟଂ ଶ୍ରେୟଂ ଭଗବତଃ ସୁତଃ । ଅଷ୍ଟବତ୍ସରାଶୀନାଂ ଫଳମାପ୍ନୋତି ମାନବଃ ।” ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ପ୍ରତିଦିନ ପବିତ୍ର

ମନରେ ଭଗବତର ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣି ପାଠ କରିଥାଏ, ସେହି ପୁରୁଷ ଅଠରଟି ପୁରାଣ ପଢ଼ିବାର ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଭଗବାନ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, “ନିତ୍ୟଂ ମମ କଥା ଯତ୍ ଚତ୍ ଚତ୍ ଚିଷ୍ଟି ବୈଷ୍ଣବଃ । କଳିତସ୍ମା ନରାଶ୍ଚ ବୈ ଯେଦନ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ୍ତି ସଦା ମମ ।।” ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠି ପ୍ରତିଦିନ ମୋ କଥା ପାଠ କିମ୍ବା ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦି ବିଷ୍ଣୁ ପାରିଷଦ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ମୋର ଭାଗବତ ଶାସ୍ତ୍ରର ପୂଜା ଉପାସନା କରିଥାଏ, ସେ କଳିଯୁଗରେ ସବୁ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ । ଏପରି ମନୁଷ୍ୟ ସର୍ବଦା କଳିଯୁଗର ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । “ଯତ୍ ଚତ୍ ଉଦ୍‌ବେଦ ପୁଣ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଭଗବତଂ କଚ୍ଚିତ୍ । ଚତ୍ ଚତ୍ ସଦୈବ୍ୟଂ ଭବାମି ତ୍ରିବର୍ଣ୍ଣଃ ସଦା ।

୧୯ .୦୯. ୨୦୨୬ ଶନିବାର

ତିଥି :(ବବମୀ): (ପୂର୍ବାଷାଢା ଧନୁ)

ଅମୃତ ବେଳା: ଦିବା ଘ ୬।୨୬ ଗତେ ଘା ।୫୧ ମସିେ

ଆଜିର ଅନୁଚିନ୍ତନ

କର୍ମଯୋଗୀ ସାଧକ ସେ ସମସ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ ବଶୀଭୂତ କରି ମତ୍‌ପରାୟଣ ହୋଇ ବସିବା ଭତିତ, କାରଣ ଯାହାର ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ବଶୀଭୂତ, ତାହାର ଦୁଃି ସ୍ଥିର ।। – ଶ୍ରୀମତ୍ ଭଗବଦ୍ ଗୀତା

ସଶକ୍ତିକରଣ କେତେ

ପର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥ ୨୫ରୁ ୬୦ବର୍ଷ ବୟସବର୍ଗରେ ସରକାରୀ ଲାକିରି କଲିନଥିବା ବା ନିୟମିତ ସରକାରୀ ପେନସନ ପାଉନଥିବା ,ଆୟକର ଦେଉନଥିବା, ମହିଳାଙ୍କୁ ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା ନାମରେ ମାସିକ ମହକାର ଟଙ୍କା ଡିବିଡି ବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହସ୍ତାନ୍ତର ସୁବିଧା କ୍ରମେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି ।
ଭବେଶ୍ୟ ହେଉଛି ମହିଳାଙ୍କ ସାମାଜିକ – ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନତି ତଥା ସଶକ୍ତିକରଣ । ଗତ କୁନ୍ଦ ପରିକାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ଏହି ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟର କୌଣସି ମାା ତାର ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ପଢ଼ା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉ କି ଶ୍ଳେଣସି ସୁବତ୍ତା ଔଷଧ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅବା କାହାରି ଘର ଏଇଁ ଅଦ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ କିଣା ହେଉ ଅବା ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବା ପାଇଁ ସହାୟତା ଏପରି ଭାବରେ ମହିଳାମାନେ ଉପକୃତ ହେଉଥିବା କୁହାଯାଉଛି । ଏଥରକୁ ମିଶାଇ ଏହି ଯୋଜନାରେ ଚତୁର୍ଥ ଅର କିଛିରେ ଉପକୃତ ହେଉଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ବାଞ୍ଛା ପାଖାପାଖି ୧୫ ନିୟୁତ । ସେମିତି ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ କେଟିରୁ ଅଧିକ ମହିଳା ସୁରକ୍ତା ଯୋଜନାରେ ବର୍ଷକୁ ଦୁଇଅର ୫ହଜାର ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ପାଉଛନ୍ତି । ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୨୬ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଯୋଜନାର ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ମିଳିସାରିଛି ୫ମ ବିନ୍ଧି । ସୁରକ୍ତାରେ ଓଡ଼ିଶାର ମହିଳାଙ୍କୁ ମିଳୁଛି ମାସକୁ ପାଖାପାଖି ମାସକୁ ମିଳୁଛି ୮୩ମ ଟଙ୍କା ଅଥଚ ପର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥ ପାଇଁ ମାସକୁ ମିଳୁଛି ମାହଜାର ଟଙ୍କା । ଏପରି ବୈଷମ୍ୟ ନାନା ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ଆଲୋଚ୍ୟ ଏହି ଦୁଇ ଯୋଜନାରେ ଦୁଶମୂଳସ୍ତରରେ ମହିଳାମାନେ ଉପକୃତ ହେଉଛନ୍ତି ସତ,କିନ୍ତୁ ତାହାର ସର୍ବେକ୍ଷଣାସମୀକ୍ଷାରେ ଜଣାପଡ଼ିବ ଅର୍ଥ କିଭଳି ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି । ତାହା ଆଧାରରେ ଜଣାପଡ଼ୁବା ମହିଳାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ତଥା କେତେ ଅର୍ଥ ଠିକଣା ଭାବରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବା ଭତିତ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ସଶକ୍ତିକରଣର ସରଣ ମିଳିପାରନ୍ତା । ଏକଥା ସତ ଯେ ଏହି ଦୁଇ ଯୋଜନାରେ ମହିଳାମାନେ ଉପକୃତ ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସଶକ୍ତିକରଣର ଶବ୍ଦର ବାସ୍ତବତା କେତେ ପୁରଣ ହେଉଛି ତାହା ପ୍ରଶ୍ନ ରଖେ । ଆମ ରାଜ୍ୟ ପରିଚ୍ଛେଷ୍ଟରେ ଗାଁଗହଳରେ ଏବେ ବି ବହୁ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସୁରକ୍ତାରେ ମିଳୁଥିବା ସହାୟତା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ହୁଏତ ଅଧିକ ସହାୟତା ସହିତ ଭତିତ ବାଟ ପାଇଲେ ଆମକୁ ବଢ଼ିପାରେତ । ଯଦି ସହାୟତା ଅର୍ଥ ଆତ୍ମନିର୍ଭରତା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ ତାହା ଉଚିତ୍ସାତ ପାଇଁ ପଥ ଦ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରେ । ସହାୟତା ଯଦି ଅଦ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ କିଣାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ ସେଠାରେ ଭିନ୍ନ ବାଣୀ ଏହା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ମହିଳାଙ୍କ ବାଞ୍ଛା ଯେତେ ଅଧିକ ହେବ, ପରିବାର ପରିଚାଳନା ସୁରୁଖୁରୁରେ ହେବ । ଏ ଦିଗରେ ସରକାର ଓ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ବାପୁଜୀ ସଂସ୍ଥାମାନେ ଆଗ୍ରସାର ହେବା ଲୋଡ଼ା । ମନ୍ଦ୍ର ପ୍ରବନ୍ଧ୍ୟ ଯୋଗୁଁକିଭଳି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ମହିଳାମାନେ ପରୋକ୍ଷରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ଜଣାଶୁଣା । କିଛି ସ୍ଥାନରେ ମତ ବିରୋଧୀ ଆୟୋଜନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ମହିଳା ଯେତେ ସଚେତ ତଥା ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବେ, ତାହାଦ୍ୱାରା ସାମାଜିକ ଦୃଶ୍ୟପଟରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାସ୍ତବିତ ହୋଇପାରିବ । ଏ ଦିଗରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନେ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ପଡୁଛି ।

ଟେକ୍ନୋଲୋଜି : ଭର୍ଚୁଆଲ୍ ରିଅଲିଟି

ମନସିକ ବାସ

ଟେକ୍ନୋଲୋଜିରେ ଦିନକୁ ଦିନ ଉଦ୍‌ବିଗର୍ଭନ ଘଟୁଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଭର୍ଚୁଆଲ ରିଅଲିଟିର ବ୍ୟବହାର ବହୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ବିଶେଷକରି ଯୁବପିଢ଼ି ଭିଡ଼ିଓ ଗେମିଂ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ସବୁଠୁ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ଏବେ ଏହି ଟେକ୍ନୋଲୋଜିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ରୋଟକ ଚକ୍ରରେ ଅନଲାଇନ ଲୁସ ନେବା ସହ ଜବ୍‌ପାଇଁଟ୍ରେନିଂ ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି ରିପୋର୍ଟ ମୁତାବକ ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ହେବ ଆମ ଦେଶରେ ରିଅଲ ମାକେଟ ଦୁତ ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଆମକୁ ଆହୁରି କରାଯିବାକୁ ଯୋଜନା କରାଯାଉଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କ ପାଇଁ ଈଥାର ଆଢ଼ିକଖନ ଆଧାରିତ ଜବ୍ ସମ୍ଭବନା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ।

ଦିନକୁ ଦିନ ଭର୍ଚୁଆଲ ରିଅଲିଟିର ଉପଯୋଗ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । କାରଣ ଅଗାଧ୍ରବ ହେଲେ ବି ଏହା ଏକ ଏଭଳି ବାସ୍ତବ ଓ ପ୍ରକୃତ ପରିବେଶର ଭ୍ରାମ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଯାହାକି ମଣିଷକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ରୋମାଞ୍ଚକର ଅନୁଭବ ଦେଇଥାଏ । ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ମଣିଷକୁ ଏଭଳି ଏକ ଦୁନିଆରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ନା କେବଳ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କଟକ୍ଷୁଳ କରାଯାଇପାରେ ବରଂ ଏହାର ଆଖପାଖର ବାତାବରଣ ସହିତ ଇଣ୍ଟରଆକ୍ଟ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗେମିଂ ଏବଂ ଏକ୍ସରଟେନସେଣ୍ଡ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତବୟ୍ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବସି ଫିଲ୍ମରେ ଖେଳିବା, ରାସ୍ତାରେ ବାଜକ କିମ୍ବା କାର୍ ରେସିଂ କରିବା ଭଳି ପ୍ରକୃତରେ ଖେଳିବା ଭଳି ଅନୁଭବ ମିଳିପାରୁଛି । ସେହିପରି ମ୍ୟୁଜିକ ଓ ଡାନ୍ସ ଲଭରକୁ ଘରେ ବସି ରିଆର ଦ୍ୱାରା ହଲରେ ବସି ଫିଲ୍ମ ଦେଖିବା ଲାଭର ମ୍ୟୁଜିକ କରାଯାଇପାରେ ବରଂ ଏହାର ଆଖପାଖର ବାତାବରଣ ସହିତ ଇଣ୍ଟରଆକ୍ଟମଧ୍ୟ କରିଯାଉଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗେମିଂ ଏବଂ ଏକ୍ସରଟେନସେଣ୍ଡ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତବୟ୍ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବସି ଫିଲ୍ମରେ ଖେଳିବା, ରାସ୍ତାରେ ବାଜକ କିମ୍ବା କାର୍ ରେସିଂ କରିବା ଭଳି ପ୍ରକୃତରେ ଖେଳିବା ଭଳି ଅନୁଭବ ମିଳିପାରୁଛି । ସେହିପରି ମ୍ୟୁଜିକ ଓ ଡାନ୍ସ ଲଭରକୁ ଘରେ ବସି ରିଆର ଦ୍ୱାରା ହଲରେ ବସି ଫିଲ୍ମ ଦେଖିବା ଲାଭର ମ୍ୟୁଜିକ କରାଯାଇପାରେ ବରଂ ଏହାର ଆଖପାଖର ବାତାବରଣ ସହିତ ଇଣ୍ଟରଆକ୍ଟମଧ୍ୟ କରିଯାଉଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗେମିଂ ଏବଂ ଏକ୍ସରଟେନସେଣ୍ଡ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି ।

ଗେମ୍, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା, ଶିକ୍ଷା, ମନୋରଞ୍ଜନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆହୁରି ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭର୍ଚୁଆଲ ରିଆଲିଟି ଟେକନିକର ବ୍ୟବହାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ତେଣୁ ଏକ୍ସଡ୍ରରେ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଜବ ଅପସନ ମିଳିପାରୁଛି । ଆଗ୍ରହୀ ଯୁବପିଢ଼ି ଏହାକୁ ଗୋମ ଚେରକପର, ଈଥାର କଣେଷ୍ଟ ଡ୍ରିଏଟର, ଈଥାର ଇଞ୍ଜିନିୟର, ଈଥାର ଥେରାପିଷ୍ଟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ଈଥାର ସ୍କିଲ ଥିବା ପ୍ରଫେଶନାଲଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଢ଼ିକଖନ ଏବଂ ଗେମ ଡେଭେଲପମେଣ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି । ଥ୍ରାଡ଼ି ମଡ୍‌ବୁଲିଂ, ଆନିମେଶନ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆଜିର ଦିନରେ ଏହାର ବହୁତ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଉପଯୋଗ୍ରାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଡ୍ରେବସାଇଟ ଏବଂ ଆସ ବ୍ୟବହାରକୁ ଅଧିକ ସହଜ ଓ ଇଣ୍ଟରଆକ୍ଟିଭ କରିବା ଲାଗି ଏହାର ଯୁକ୍ତର ଏକ୍‌ପେରିଏନ୍ସ୍ ଏବଂ ଯୁକ୍ତର ଇଣ୍ଟରଫେସକୁ ଈଥାର ମାଧ୍ୟମରେ ଥ୍ରାଡ଼ି ତିକାକର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏକ୍ସଡ୍ରରେ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କୁ ଈଥାର ଚେରକପର, ଈଥାର କଣେଷ୍ଟ ଡ୍ରିଏଟର, ଥ୍ରାଡ଼ି ଆର୍ଟିଷ୍ଟ, ଯୁଏକ୍‌/ଯୁଆଇ ତିକାକନର ଭାବେ ଅନେକ ଜବ ଅପସନ ମିଳୁଛି । ଗେମ ଡେଭେଲପମେଣ୍ଟ କମ୍ପାନୀ, ସଫ୍ଟୱେୟର ଡେଭେଲପମେଣ୍ଟ ଫାର୍ମ୍, ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍ଥା, ହେଲଥ କେୟାର ଫାର୍ମ୍, ମନୋରଞ୍ଜନ ଉଦ୍ୟୋଗ ଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଥାର ପ୍ରଫେସନାଲଙ୍କୁ ଅଧିକ ହାୟର କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

କିପରି ବଡ଼ାଇବେ ଦକ୍ଷତା, ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା । ଈଥାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ଭଲ କ୍ୟାରିୟର ଅପସନ ପାଇବିଛି । ତେଣୁ ଈଥାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ଯୁବପିଢ଼ି ଏ ନେଇ ପ୍ରଫେଶନାଲ କୋର୍ସ କରି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଟେକ୍ନିକାଲ ନଲେଜ ସହିତ ଛିଛି ନୂଆ ଏବଂ ଯୁନିକ କରିବାର ଡ୍ରିଏଟିଭିଟି ରହିଛି, ସେମାନେ ଈଥାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ କୋର୍ସ, ଡ୍ରେନିଂ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ମାଧ୍ୟମରେ ଦକ୍ଷତା ହାସଲ କରିପାରିବେ । ଯଦିଓ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ କ୍ୟାରିୟର ଗଢ଼ିବା ଲାଗି କୌଣସି ଖାସ୍ ଡିଗ୍ରୀର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ତେଣୁ ଯେକୌଣସି ଫିଲ୍ମରେ ଗ୍ରାହୁଏଶନ କରିବା ପରେ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଫେଶନାଲ କୋର୍ସ କରିପାରିବେ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାଇନ୍ସ, ଗେମ ଡେଭେଲପମେଣ୍ଟ, ଗ୍ରାଫିକ ତିକାଜନ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ କୋର୍ସ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଏଥିପାଇଁ ସି++ , ସି ପାଇଥନ ଭଳି କେତେକ ପ୍ରୋଗ୍ରାମିଂ ଲାଙ୍ଗୁଏଜ ସହିତ ଯୁନିଟ, ଅନରିଆଇ ଇଞ୍ଜିନ ଭଳି ଥ୍ରାଡ଼ି ମଡ୍‌ବୁଲିଂ ସଫ୍ଟୱେ୍ରେରେ କାମ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନଲାଇନରେ ମଧ୍ୟ ଈଥାର ଶିଖିବା ପାଇଁ କୋର୍ସର, ଟେକ୍ନିକାଲ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଉପଲବ୍ଧ । ଶିଖିବା ପରେ ବିଭିନ୍ନ ଫାର୍ମ୍‌ରେ ଇଣ୍ଟର୍ନଶିପ କରି ପ୍ରଥମେ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ଦିଗରେ ଦକ୍ଷତା ଥିଲେ ଅଧିକ ଦରମାପ୍ରସ୍ତ ଜବ ପାଇପାରିବେ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି ଆଡୁବିଶ୍ୱାସ, ଗଭୀର ଅଧ୍ୟାବସାୟ, ନିଷ୍ଠା ଓ ସାଧୁତା, ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତିତା ହିଁ କଣ୍ଟା ସାଧନ କରିପାରିଥାଏ ।

ସୁରୁଗ୍ରାମ, ହରିୟାଜା

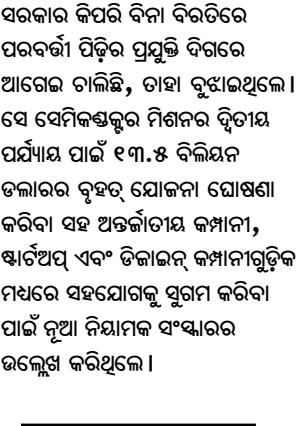
ସଂପାଦକୀୟ

ଦିନଲିପି

୪

ସେମିକଣ୍ଡକ୍ଚୁର କ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ରୁତଗତିରେ ସଂପ୍ରସାରିତ

=====

ସେମିକଣ୍ଡକ୍ଚୁର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବିରତ ଗତି ବଳାୟ ରହିଥିବା ଉଲ୍ଲେଖ କରି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ‘ଟେପ୍-ଆଉଟ୍’ର ଅର୍ଥ ଏବଂ ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟ ସରକାର କିପରି ବିନା ବିରତିରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢ଼ିର ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଦିଗରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି, ତାହା କୁହାଇଥିଲେ । ସେ ସେମିକଣ୍ଡକ୍ଚୁର ମିଶନର ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଇଁ ୧୩.୫ ବିଲିୟନ ଡଲାରର ବୃହତ୍ ଯୋଜନା ଘୋଷଣା କରିବା ସହ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ କମ୍ପାନୀ, ଷାର୍ଟଅପ୍ ଏବଂ ତିକାକନ୍ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗକୁ ସୁଗମ କରିବା ପାଇଁ ନୂଆ ନିୟାମକ ବାସ୍ତ୍ୟାରର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ।

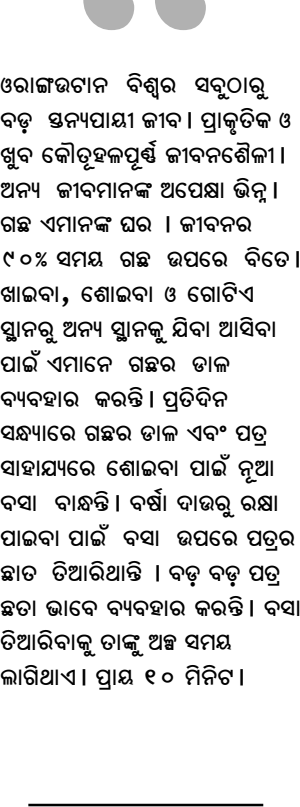

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ ନିକଟରେ ଆୁପିଗୁଡ଼ିକର ‘ସେମିକନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ୨୦୨୬’ର ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଉଦ୍‌ଘାଟନକୁ ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଦିବସ ସହ ଯୋଡ଼ି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାରତର ଶରୀରୀ ପୁରୁଣା ନିର୍ମାଣ ଓ ସୁଜନ ପରମ୍ପରାରୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇଥିଲେ । ପାରମ୍ପରିକ ସୁକନଶୀଳ ଶକ୍ତି ସହ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରୟୁକ୍ତି ଓ ପରିକଳ୍ପନା ମିଶିଣ ଏକ ସୁନ୍ଦର ବାଂଘୋଇ ବୋଲି ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ଗତ ୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶର ଦ୍ରୁତ ଅଗ୍ରଗତି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅନେକ ପ୍ରମୁଖ ସଫଳତା କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ଗ୍ଲୋବାଲ୍ ଫିନଟେକ୍ ଫେଷ୍ଟରେ ସମାବେଶୀ ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନେଇ ଅଲୋଚନା, ୩,୦୦୦ କିଲୋମିଟର ବାର୍ଦ୍ଧି ଡେଡିକେଟେଡ୍ ଫ୍ଲେଟ୍ କରିତର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହେବା ଏବଂ ଡ୍ରେମାସିକ କିଟିପିଟର ୬.୮ ପ୍ରତିଶତର ଦ୍ରୁତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏହାର ପ୍ରମୁଖ ଉଦାହରଣ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ ।

ଏଥିସହ ଜାପାନର ଏକ କ୍ରେଡିଟ୍ ରେଟିଂ ଏଜେନ୍ସି ଦ୍ୱାରା ଭାରତର ସାଫତାଗା କ୍ରେଡିଟ୍ ରେଟିଂ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଦେଶର ବହୁଥିବା ଆର୍ଥିକ ବିଶ୍ୱସ୍ତାସରତାର ପ୍ରମାଣ ବୋଲି

=====

‘ଜଙ୍ଗଲ ମାଳୀ’ର ଜୀବନଶୈଳୀ

ଓରାଙ୍ଗଊଟାନ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଷକ୍ୟପାୟୀ ଜୀବ । ପ୍ରାକୃତିକ ଓ ଖୁବ କୌତୂହଳପୂର୍ବ୍ ଜୀବନଶୈଳୀ ।

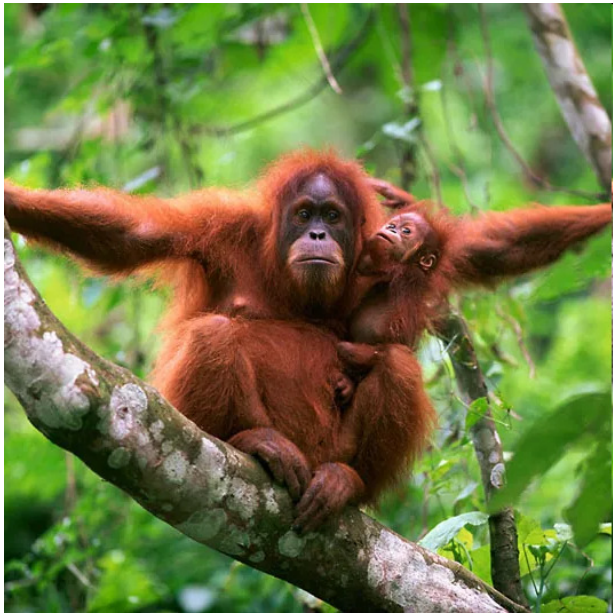
ଗନ୍ଧ ଜୀବମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭିନ୍ନ । ଗନ୍ଧ ଏମାନଙ୍କ ଘର । ଜୀବନର ୯୦% ସମୟ ଗଛ ଉପରେ ବିତେ । ଖାଇବା, ଶୋଇବା ଓ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ଆଦିବା ପାଇଁ ଏମାନେ ଗଛର ଡାଳ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ପ୍ରତିଦିନ ସକ୍ଷ୍ୟାରେ ଗଛର ଡାଳ ଏବଂ ପତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଶୋଇବା ପାଇଁ ନୂଆ ବସା ବାନ୍ଧନ୍ତି । ବର୍ଷା ବାଉରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ବସା ଉପରେ ପତ୍ରର ଛାତ ତିଆରିଥାନ୍ତି । ବଡ଼ ବଡ଼ ପତ୍ର ଛତା ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ବସା ତିଆରିବାକୁ ଡାକୁ ଅଞ୍ଚ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ପ୍ରାୟ ୧୦ ମିନିଟ ।

ପ୍ରଥବାର ସବୁଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ବିଶାଳକାୟ ବଶମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓରାଙ୍ଗଊଟାନ ଅନ୍ୟତମ । ମାଲୟ ଭାଷାରେ ‘ଓରାଙ୍ଗଊଟାନ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ‘ଜଙ୍ଗଲର ମଣିଷ’ । ଏମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏସିଆ ମହାଦେଶର ବର୍ଷାପ୍ରବଣ ଜଙ୍ଗଲରେ ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତି । ଲାଲ୍-ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର କ୍ଷ୍ୟା ଲୋମଯୁକ୍ତ ଶରୀର । ହାତ ଶରୀର ଅପେକ୍ଷ ବଡ଼ । ଗୋଟ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଦେକ୍ରଗୁଣା କ୍ଷ୍ୟ । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧ୍ୟ । ଗୋଟୁ ଏବଂ ହାତରେ ପଞ୍ଚଟି ଲେଖାଏଁ ଆଙ୍ଗୁଠି । ଭଜୟ ଗୋଟ ଓ ହାତ, ହାତ ପରି କାମ କରିଥାଏ । ଗଛରୁ ଗଛକୁ ଡେଇଁବା ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ଏହା ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ହାତର କ୍ଷ୍ୟ ସାତ ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ ହୋଇଥାଏ । ଏମାନେ ବିଶ୍ୱରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଦ୍ୱୀପରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ବୋର୍ଣ୍ଣିଓ ଓ ସୁମାତ୍ରା ଯାହା ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ଏବଂ ମାଲେସିଆର ଅଂଶ । ଓରାଙ୍ଗଊଟାନ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଖନ୍ୟପାୟୀ ଜୀବ । ପ୍ରାକୃତିକ ଓ ଖୁବ

‘ଜଙ୍ଗଲ ମାଳୀ’ର ଜୀବନଶୈଳୀ

ୢ. ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ପଣ୍ଡା

କୌତୂହଳପୂର୍ବ୍ ଜୀବନଶୈଳୀ । ଅନ୍ୟ ଜୀବମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭିନ୍ନ । ଗଛ ଏମାନଙ୍କ ଘର । ଜୀବନର ୯୦% ସମୟ ଗଛ ଉପରେ ବିତେ । ଖାଇବା, ଶୋଇବା ଓ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ଆଦିବା ପାଇଁ ଏମାନେ ଗଛର ଡାଳ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ପ୍ରତିଦିନ ସକ୍ଷ୍ୟାରେ ଗଛର ଡାଳ ଏବଂ ପତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଶୋଇବା ପାଇଁ ନୂଆ ବସା ବାନ୍ଧନ୍ତି । ବର୍ଷା ବାଉରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ବସା ଉପରେ ପତ୍ରର ଛାତ ତିଆରିଥାନ୍ତି । ବଡ଼ ବଡ଼ ପତ୍ର ଛତା ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ବସା ତିଆରିବାକୁ ଡାକୁ ଅଞ୍ଚ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ପ୍ରାୟ ୧୦ ମିନିଟ ।

ଏମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଶାଳାହାରୀ ଓ ଫଳପ୍ରୟ । ଜଙ୍ଗଲୀ ଫଳ ଏମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଦ୍ୟର ୬୦% ରୁ ଅଧିକ ଭାର ଦୁନିଆନ ଭଳି କେବଳ ପାଚିଲା ଫଳ । ଏମାନେ ଗଛର କଞ୍ଚିଳ ପତ୍ର, ହାଲି, ଫୁଲ, ମଫୁ ଏବଂ କେବେ କେବେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଫୋକଜୋଳ ମଧ୍ୟ ଖାଇଥାନ୍ତି । ଖାଇବା ପରେ ମଣ୍ଡିଗୁଡିକ ଜଙ୍ଗଲର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ

ଦୀର୍ଘତମ ମାତ୍ୁ – ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏମାନଙ୍କର ଡ୍ରିଏକଏ ମନୁଷ୍ୟ ଡ୍ରିଏକଏ ସହିତ ପ୍ରାୟ ୯୬% ସମାନ । ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶରେ ଏମାନେ ୩୫ ରୁ ୪୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚନ୍ତି । ଚିଡ଼ିଆଖାନା କିମ୍ବା ସଂରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ଏମାନଙ୍କ ଆୟୁଷ ଆର ୧୦ ରୁ ୧୫ ବର୍ଷ ବଢ଼ିଯାଏ । ୫୦ କିମ୍ବା ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଦିନ ବଞ୍ଚୁଥାନ୍ତି ।

ଓରାଙ୍ଗଊଟାନମାନଙ୍କର ଭାଷା ଓ ସଙ୍କେତ ଅତି ଜଟିଳ । କିନ୍ତୁ ବିକଶିତ । ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବେ ପରସ୍ପର ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଏମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଶାରୀରିକ ସଙ୍କେତ, ଶବ୍ଦ ଏବଂ ମୁହଁର ଭାବରଙ୍ଗା ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଯୋଗାଯୋଗ ଶୈଳୀକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ, ଶାରୀରିକ ସଙ୍କେତ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ,ଧ୍ୱନି ବା ଶବ୍ଦ ସଙ୍କେତ । ଶାରୀରିକ ସଙ୍କେତ ଏମାନଙ୍କ ସବୁଠୁ ପ୍ରମୁଖ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାଷା । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଅର୍ଥ ବହନ କରୁଥିବା ପ୍ରାୟ ୨୧ ରୁ ୬୪ ପ୍ରକାରର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ବିହ୍ୱର୍ କରିଛନ୍ତି । ଜଣକୁ ନିକ ଆଡ଼କୁ ଆସିବାକୁ ସଙ୍କେତ ଦେଲେ ଏମାନେ ହାତ ଠାରି ଡାକନ୍ତି । ଅସତୋଷ କିମ୍ବା ରାଗ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟ କୋଡ଼ିଆଡି କିମ୍ବା କବାଡ଼ିଆନ୍ତି । ତଳ ଓଠକୁ ବାହାରକୁ କାଢ଼ିବା ଅର୍ଥ କୌଣସି ଜିନିଷ ପ୍ରତି ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିବା ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଭୟଭୀତ କରାଇବାକୁ ଗଛର ଡାଳ ହଲେଇଥାନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ଶିଶୁ ଓ ମାଆ ମଧ୍ୟରେ ‘ମୋ ଉପରକୁ ଚଢ଼’, ‘ଖାଦ୍ୟ ନିଅ’, ‘ଖେଳ ବନ୍ଦ କର’, ‘ଦୂରକୁ ଯାଅ’ ଭଳି ଆଦେଶ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସଙ୍କେତ ଓ ଭାବରଙ୍ଗା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଓରାଙ୍ଗଊଟାନମାନେ ପ୍ରାୟ ଏଗାର ପ୍ରକାରର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ କରିପାରନ୍ତି । ବୟସ୍କ ଅଣ୍ଡିରା ଅରାଙ୍ଗଊଟାନ ନିଜ ଗଳରେ ଥିବା ଏକ ବିଶେଷ ଅଳିର ସହାୟତାରେ ‘ଲଙ୍ଗ କଲ’ ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ଏହି

ଗୁରୁ ଗମ୍ଭୀର ଶବ୍ଦ ଜଙ୍ଗଲରେ ପ୍ରାୟ ଏକ କିଲୋମିଟର ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଯାଏ । ନିଜର ସାନା ଜଣାଇବାକୁ କିମ୍ବା ଗୋଙ୍ଗାଓଟାନକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବାକୁ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଠେକୁ ପାଖକୁ ଆଣି ଟୁମା ଦେବା ଭଳି ଏକ ତାଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥ ତାଙ୍କ ଆଖପାଖରେ ମଣିଷ କିମ୍ବା ଶିକାରୀ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅସୁରକ୍ଷିତ । ବିରକ୍ତ ହେଲେ କିମ୍ବା ବସା ଗଡ଼ିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ପାରିତୁ ଫେରିବୁ ଷର୍ଚ୍ଚ ହେବା ଭଳି ଏକ ଧାର ଗର୍ଜନ ବାହାରେ । ଏହାକୁ ଗ୍ରାସଲ୍ ଓ ରାସ୍‌ବେବୋ କୁହାଯାଏ । ପରସ୍ପର ସହ ଖେଳପୁରୁ କିମ୍ବା କୌତୁକ କରିବା ସମୟରେ ଏମାନେ ମଣିଷ ଭଳି ହସିଥାନ୍ତି । ଡୋକାଲ୍ କର୍ଡ଼ ନ ଥିବାରୁ ଏମାନେ କଥା କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଏତେ ପ୍ରଖର ଯେ ଚିଡ଼ିଆଖାନା ବା ଗବେଷଣାଗାରରେ ତାଙ୍କୁ ଆମେରିକୀନ, ସାଇନ୍, ଲାଙ୍ଗୁଏର୍ ଶିଖାଯାଇ ପାରିଛି । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓରାଙ୍ଗଊଟାନଗୁଡ଼ିକ ଏବେ ଛୋଟ ଥିବାରୁ କାହିଁକି, ମା’କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ହାତ ବଢ଼ାଇବା ଏବଂ କିଏ – ସ୍କୁଲକୁ ଯି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶବ୍ଦ ଓ ସଙ୍କେତ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ।

ଓରାଙ୍ଗଊଟାନମାନଙ୍କ ଅଷ୍ଟିତ୍ୱ ପ୍ରତି ଆଜି ବିଶ୍ୱସ୍ତରରେ ଘୋର ପିପଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ବିଶ୍ୱ ବନ୍ୟଜାତୀୟ ସଂରକ୍ଷଣ ସଂସ୍ଥାର ମନ୍ୟରା ଅନୁସାରେ ଓରାଙ୍ଗଊଟାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାତି ଗମ୍ଭୀର ଭାବେ ବିଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ ଶ୍ରେଣୀର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଜଙ୍ଗଲ ବନ୍ଧ ହେବା, ପାମ ଅଂଳ୍ ଦାଷ ପାଇଁ ନିଆଁ ଲଗାଇବା ଏବଂ ଦେଆଜନ ତନ୍ୟତା ଓ ଶିକାର ଯୋଗୁଁ ଏହି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଜୀବ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସିଲାଣି ।

ପ୍ରାକ୍ତନ କିଲ୍ଲୁ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ, ସମଲପୁର ମୋ-୧୭୮୭ ୨ ୮ମ ୧୯୦

